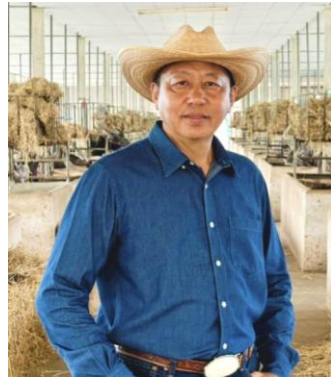

สาขาปราชญ์เกษตรดีเด่น

นายพรหมพิริยะ สอนศิริ

อายุ ๕๘ ปี

การศึกษา
ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต
สาขาสัตวศาสตร์ (ประมง)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
(สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบางพระ ชลบุรี)

สถานภาพ สมรส

ที่อยู่
บ้านเลขที่ ๖๖/๑ หมู่ที่ ๒
ตำบลบางยาง อำเภอบ้านสร้าง
จังหวัดปราจีนบุรี ๒๕๑๕๐

โทรศัพท์ ๐๙ - ๒๖๓๒ - ๙๙๙๓

อาชีพ เกษตรกร

คุณลักษณะส่วนบุคคล

นายพรหมพิริยะ สอนศิริ อายุ ๕๘ ปี มีประสบการณ์ในการทำงานภาคเกษตร ๒๒ ปี และเป็นผู้ดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นระยะเวลา ๓๐ ปี นายพรหมพิริยะ เป็นเกษตรกรผู้มีความมุ่งมั่นและเสียสละ มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกร โดยมองว่าการเลี้ยงกระบือไทยไม่ใช่แค่อาชีพเกษตรกร แต่เป็นการอนุรักษ์มรดกของชาติ โดยตั้งปณิธานจะสืบสานสายพันธุ์กระบือไทยให้คงอยู่คู่แผ่นดิน นายพรหมพิริยะ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านสัตวศาสตร์ที่โดดเด่น โดยเฉพาะการคัดเลือกและปรับปรุงสายพันธุ์กระบือไทย พร้อมทั้งมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาผสมผสานกับภูมิปัญญาเพื่อยกระดับการเลี้ยงกระบือจากท้องทุ่งสู่ระบบประณีต มีความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินอาชีพเกษตรกร โดยมีการรับรองและสามารถตรวจสอบย้อนกลับ มีการใส่ใจในรายละเอียดทุกขั้นตอน ตั้งแต่การดูแลสุขภาพสัตว์ การจัดการสุขภาพฟาร์ม ไปจนถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์แปรรูป ดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีจิตสาธารณะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นอย่างตรงไปตรงมา ไม่ปิดเป็นข้อมูล และเปิดฟาร์มให้เป็นแหล่งเรียนรู้ โดยไม่หวังผลตอบแทน สามารถฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน เน้นการลงมือทำให้เห็นเป็นแบบอย่าง และมีวิสัยทัศน์ในการสร้างความมั่นคงทางอาหารจากการเลี้ยงกระบือไทยเพื่อผลิตนม อีกทั้งยังมีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอาชีพ

ผลงานสร้างคุณประโยชน์

นายพรหมพิริยะ เป็นผู้ยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือไทยด้วยการเลี้ยงกระบือไทยแบบประณีตควบคู่ไปกับการสืบสานอนุรักษ์กระบือไทย เน้นการทำงานด้านการปศุสัตว์แบบครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ มีการจัดการฟาร์มด้วยระบบ Smart Farm และระบบ Zero Waste และมีการปรับปรุงสายพันธุ์กระบือไทย เพื่อปรับปรุงพันธุ์กรรมกระบือไทยจากที่มีลักษณะตัวเล็กเป็นกระบือไทยที่มีโครงสร้างใหญ่ ลักษณะดี มีความแข็งแรง สามารถขยายเป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ดีให้กับเกษตรกรนำไปต่อยอดเพิ่มมูลค่าจากราคากระบือไทยพื้นบ้าน ตัวละ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็น ๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นอยู่กับลักษณะเด่น โดยทางฟาร์มใช้พ่อพันธุ์กระบือไทยสีเผือก ชื่อ เจ้าแก้วฟ้า และพ่อพันธุ์กระบือไทยสีดำ ชื่อ มณีแดง เป็นพ่อพันธุ์หลักประจำฟาร์มในการปรับปรุงสายพันธุ์ และใช้เทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร (Agritech) ในการจัดเก็บน้ำเชื้อ

เพื่อรักษาคุณภาพของน้ำเชื้อและสะดวกต่อการใช้งาน โดยในปัจจุบันมีกระบือไทยในฟาร์ม จำนวนกว่า ๕๐๐ ตัว สำหรับการบริหารจัดการฟาร์มของนายพรหมพิริยะ ด้านอาหาร มีการให้อาหารหยาบอย่างหญ้าเขียวเป็นหลัก ทำการเสริมด้วยฟางข้าวและเสริมแร่ธาตุด้วยก้อนแร่ธาตุที่ผลิตเองจากหินแคลเซียมฟอสเฟส เกลือทะเล ละลายน้ำ และปูนซีเมนต์ โดยไม่จำเป็นต้องเสริมอาหารชั้น (Concentrate feed) ทำให้ช่วยลดต้นทุนการผลิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการจัดการฟาร์ม มีการจัดทำโรงเรือนแบบปิดที่มีการติดตั้งผ้าเพดานป้องกันความร้อน พื้นคอกปูด้วยแผ่นยางปูพื้น เพื่อป้องกันการเกิดก๊อปปี้และแผลกตักจากน้ำหนักบริเวณเข้า ทางมุ้งคลุม ทั้งโรงเรือนเพื่อป้องกันแมลงดูดเลือดที่เป็นพาหะของโรคที่มากับแมลง มีการทำระบบระบายอากาศที่ดี พ่นหมอก เพื่อระบายความร้อนในร่างกายของกระบือโดยไม่ต้องนอนปลักหรือแช่น้ำ เก็บมูลทำความสะอาดโรงเรือนและ สิ่งปฏิกูลทุกวัน โดยแบ่งเป็น ๒ ช่วง คือ เช้าและเย็น มีการจับบันทึกพันธุ์ประวัติและรับรองพันธุ์ประวัติ ลูกกระบือที่เกิดในฟาร์ม เพื่อป้องกันการผสมเลือดชิด มีโปรแกรมการเหนี่ยวนำให้กระบือเป็นสัดและ โปรแกรมการผสมพันธุ์ในกระบือ โดยใช้เทคโนโลยีในการกระตุ้นฮอร์โมนเพื่อจัดการรอบการสืบพันธุ์ กระตุ้น ให้ไข่ตกให้เป็นสัดพร้อมกัน เพื่อใช้วางแผนการผสมพันธุ์ให้เป็นไปตามรอบการผลิต ทั้งการผสมตามธรรมชาติ และการผสมเทียม ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแม่พันธุ์ มีโปรแกรมการให้วัคซีน โปรแกรมการให้วิตามิน โปรแกรมการถ่ายพยาธิของกระบือทุกตัว และนำมาเป็นข้อมูลเก็บเป็นสถิติภายในฟาร์ม ด้านสุขภาพ มีการแยกคอก กักสัตว์ที่นำเข้าใหม่ และการจัดทำระบบน้ำทิ้งภายในฟาร์ม นายพรหมพิริยะ ได้พัฒนาและยกระดับการบริหาร จัดการฟาร์ม จนได้รับการรับรองเป็นฟาร์มที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) ฟาร์มปลอด โรคปากและเท้าเปื่อยและโรคต่าง ๆ ในสัตว์ ของกรมปศุสัตว์ และได้รับคัดเลือกเป็นฟาร์มที่ได้รับการตรวจจาก คณะกรรมการโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) ให้เป็นฟาร์มตามมาตรฐานสากล

นายพรหมพิริยะ ได้ดำเนินกิจกรรมการเลี้ยงและอนุรักษ์กระบือไทย บนพื้นที่ ๗๐ ไร่ ภายใต้ชื่อ “สอนศิริฟาร์ม” และยังเป็นผู้บุกเบิกกรายแรกในประเทศไทยและรายแรกของโลกในการคิดค้นนวัตกรรมการผลิตนมควายพาสเจอร์ไรซ์ โดยใช้กระบือไทยแท้เป็นต้นทาง รวมถึงมีผลิตภัณฑ์แปรรูปจากนมควายและเนื้อควาย ได้แก่ โยเกิร์ต พุดดิ้ง มอสเซอร์ชีส เนื้อสแต็ก และเนื้อแดดเดียว รวมถึงมีการพัฒนาเป็นสบู่ น้ำนมนมควาย และผลิตภัณฑ์บำรุงผิว ส่วนมูลควายนำมาทำเป็นปุ๋ยหมักมูลควาย โดยรายได้รวมของฟาร์ม ในระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ มียอดจำหน่าย พันธุ์กระบือ ยอดจำหน่ายน้ำเชื้อ และยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากนมควาย เนื้อควาย และมูลควาย มูลค่ารวม ๑๓.๘ ล้านบาท นายพรหมพิริยะ ได้รับรางวัลมากมาย อาทิ รางวัลเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขา อาชีพเลี้ยงสัตว์ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี ๒๕๖๔ และรางวัลพระราชทาน สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ประเททกระบือเพศผู้ ในงานกระบือแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒ ปี ๒๕๖๑

การขยายผลงาน

นายพรหมพิริยะ ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกสมาคมอนุรักษ์และพัฒนาควายไทย คนที่ ๔ ระหว่าง ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ โดยในปัจจุบันมีสมาชิกในสมาคม จำนวน ๑,๑๗๘ คน รวมถึงได้รับการแต่งตั้งเป็น คณะกรรมการต่าง ๆ อาทิ คณะทำงานดำเนินโครงการอนุรักษ์และพัฒนากระบือไทยตามแนวพระราชดำริ คณะกรรมการนโยบายพัฒนาโคเนื้อ - กระบือและผลิตภัณฑ์แห่งชาติ และร่วมจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์ ด้านปศุสัตว์ (โค - กระบือ) ในระหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ นอกจากนี้ นายพรหมพิริยะ ยังเป็นผู้สนับสนุน พ่อ - แม่ พันธุ์คุณภาพ น้ำเชื้อคุณภาพ ให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการอนุรักษ์และพัฒนากระบือไทยตามแนว พระราชดำริ และเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสมาคมอนุรักษ์และพัฒนาควายไทย ภายใต้โครงการคืนควายใหญ่

สู่แผ่นดิน โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย นายพรหมพิริยะ ได้รับเชิญให้ไปบรรยายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเปิดพื้นที่ให้ “สอนศิริฟาร์ม” เป็นสถานที่ถ่ายทอดความรู้และศึกษาดูงานแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และบุคคลที่สนใจ รวมถึงเป็นสถานที่ศึกษาดูงาน ฝึกงาน ทำวิจัยของนิสิตนักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศ และต่างประเทศ มากกว่า ๓๐ แห่ง ในส่วนของการขยายเครือข่ายมีการขยายเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือไทยไปทั่วประเทศ และมีเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือไทยภายใต้โครงการอนุรักษ์และพัฒนากระบือไทยใน ๑๒ จังหวัด จำนวน ๒๖ กลุ่ม โดยมีสมาชิกในเครือข่ายจำนวน ๑,๐๘๔ คน รวมถึงมี การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้การเลี้ยงกระบือไปยังประเทศมาเลเซีย ลาว และอิตาลี